

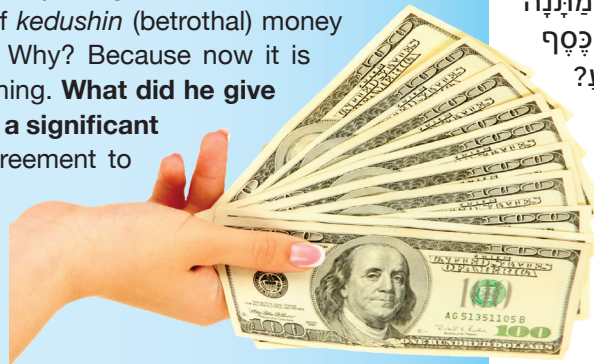


Daf 7: BENEFIT WORTH MONEY

דף ז': הנאה ששוה כסף

There is an interesting prospect whereby **the wife gives money to her husband and, as a result, is betrothed to him.** The Talmud states that if a man is an important, significant, famous personality everyone considers it a great honor to present him with a gift. People are prepared to pay money to merit having an important and great person agree to receive a gift from them.

If such a person agreed to receive money or a gift from a woman, that gift could be considered in place of *kedushin* (betrothal) money the man was required to give her. Why? Because now it is considered that he gave her something. **What did he give her? Benefit! Benefit that is worth a significant sum of money,** because in his agreement to accept the gift from her, he caused her benefit that is worth a lot of money. **And with this benefit, he can betroth her as his wife.**



ישנה אפשרות מעניינת שבה האשה נותנת כסף לבעל וכך היא נהיית מקדושת לו. נאמר בתלמוד שאם האיש הוא אדם חשוב, איש גדול ומפורסם - כל אחד מרגיש כבוד גדול לתת לו מתנה. אנשים מוכנים לשלם כסף כדי שיזכו שאדם חשוב וגדול יסכים לקבל מהם מתנה.

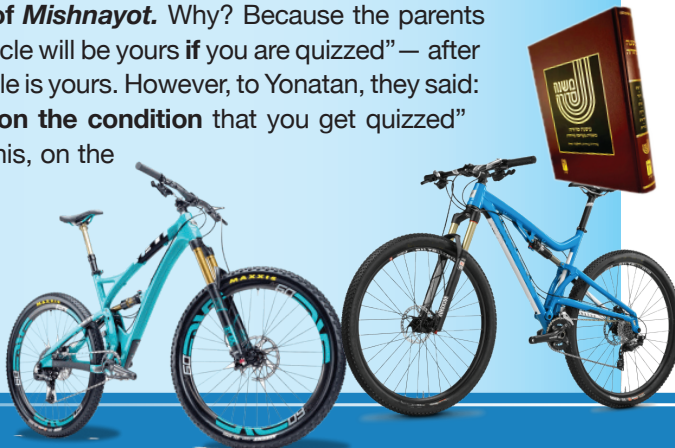
אם אדם כזה הסכים לקבל כסף או מתנה מאשה, המתנה הזו יכולה להיות במקום כסף קדושין שהוא היה צריך לתת לה. מדוע? כי עתה זה נחשב שהוא נתן לה משהו. מה הוא נתן לה? הנאה! הנאה ששוה הרבה כסף, כי בכך שהוא הסכים לקבל ממנה את המתנה הוא גרם לה הנאה ששוה כסף רב ובהנאה הזו הוא יכול לקדש אותה לאשה.

Daf 8: DIFFERENT CONDITIONS

דף ח': תנאי שונה

Ya'akov and Yonatan were two brothers whose parents decided to cheer them up by buying each of them a new bicycle. The parents knew that Ya'akov and Yonatan love challenges, so they said to Ya'akov: "Do you see this bicycle? You can take it, but **it will be yours only if you are quizzed by Dad on 10 chapters of Mishnayot.**" After that, Yonatan entered and his parents said to him: "**Take the new bicycle for yourself, on the condition that you will be quizzed by Dad on 10 chapters of Mishnayot.**"

There is a significant difference between the condition relayed to Ya'akov and the one they set for Yonatan. Yonatan got the bicycle immediately, and Ya'akov only received the bicycle after he was **tested on 10 chapters of Mishnayot.** Why? Because the parents said to Ya'akov: "The bicycle will be yours **if you are quizzed**" — after you are quizzed, the bicycle is yours. However, to Yonatan, they said: "You accept the bicycle **on the condition** that you get quizzed" — the bicycle is already his, on the condition he is tested.



יעקב ויהונתן היו שני אחים שהוריהם החליטו לשמח אותם ולקנות לכל אחד מהם אופניים חדשות. ההורים ידעו שיעקב ויהונתן אוהבים אתגרים ולכן הם אמרו ליעקב: "הרואך אתה את האופניים הללו? אתה יכול לקחת אותם, אבל הם יהיו שלך רק אם תבחן אצל אבא על עשרה פרקי משניות". אחר כך נכנס יהונתן וההורים אמרו לו: "קח לך את האופניים החדשות, על מנת שתבחן על עשרה פרקי משניות".

ישנו הבדל גדול בין התנאי שנאמר ליעקב לבין זה שנאמר ליהונתן. יהונתן זכה באופניים מיד, ואלו יעקב זכה בהם רק אחרי שיבחן על המשניות. מדוע? כי ליעקב אמרו: "האופניים יהיו שלך אם תבחן" - אחרי שיבחן האופניים יהיו שלו, ואלו ליהונתן אמרו: "אתה מקבל את האופניים על מנת שתבחן" - כבר עכשיו האופניים שלו, ובתנאי שיבחן.

Daf 9: BETROTHAL USING A CONTRACT

דף ט': קדושי שטר

It is possible to betroth a woman using a *shtar* (document, contract). A person writes a *shtar* stating: "Behold, you are hereby betrothed to me with this document," and from the moment the man hands the document to the woman, she is consecrated and becomes betrothed to him. This manner of *kiddushin* (betrothal) is called "*kiddushei shtar*" (betrothal by means of contract).



ישנה אפשרות לקדש אשה - בשטר. אדם כותב שטר: "הרי את מקדשת לי בשטר זה", וברגע שהוא מוסר את השטר לאשה היא נהיית מקדשת לו. קדושין אלה מכנים "קדושי שטר".

Daf 10: RABBI YEHUDAH BEN BETEIRA

דף י': רבי יהודה בן בתירא

Rabbi Yehudah Ben Beteira resided in the city of Netzivin in *Bavel* (Babylonia). Initially, Rabbi Yehudah Ben Beteira lived in *Eretz Yisrael*, but he was eventually exiled to the Babylonian city of Netzivin, where he established a *beit din* (court) from which the glory of his reputation spread. So much so, the Talmud praises his *beit din* along with just two other *batei dinim* of that same time period.

רבי יהודה בן בתירא התגורר בעיר נציבין שבבבל. בתחלה התגורר רבי יהודה בן בתירא בארץ ישראל, ולימים גלה מארץ ישראל לבבל, לעיר נציבין, והקים בה בית דין שיצא שמו לתפארת, עד שהתלמוד משבח אותו עם עוד שני בתי דינים שהיו באותה תקופה.

On this *daf*, we are presented with several questions of *halakhah* sent to Rabbi Yehudah Ben Beteira in Netzivin. In *Sifrei* (book of *midrash halakhah*), it is relayed that Rabbi Yehudah Ben Beteira's eminence was so renowned that Rabbi Elazar ben Shamma and Rabbi Yohanan the Shoemaker sought to leave *Eretz Yisrael* to learn Torah from him. However, ultimately, they were unable to leave the Holy Land and travel abroad, so they retraced their steps.

בדף זה מספר על שאלות בהלכה שהיו שולחים אל רבי יהודה בן בתירא שהלה לנציבין. בספרי מספר, כי גדלתו של רבי יהודה בן בתירא היתה מפורסמת, עד שרבי אלעזר בן שמוע ורבי יוחנן הסנדלר רצו ללכת מארץ ישראל ללמד תורה אצלו, אך בסופו של דבר הם לא היו מסגלים לעזב את הארץ הקדושה לחוץ לארץ והם שבו על עקבותיהם.

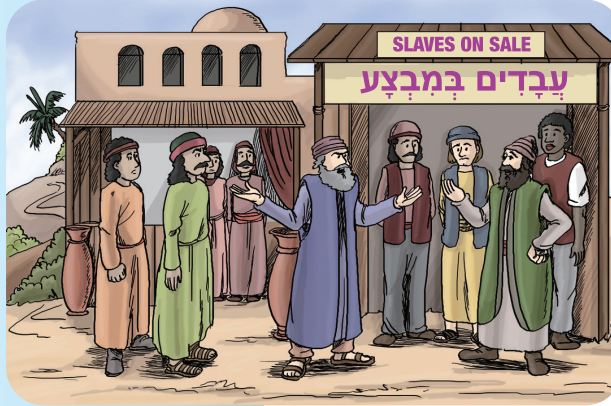


Daf 11: A "MISTAKEN PURCHASE"

דף י"א: "מקח טעות"

One day, a wealthy man went to the market and saw slaves for sale. The man pulled out his wallet and acquired a few slaves without haggling over the price. A few days later, the wealthy man returned to the market with the slaves he had bought and asked to return them, claiming that it was a "mistaken purchase."

"Why was this purchase mistaken?" the seller asked. The rich man answered angrily: "They steal!" The pair approached the rabbi and he explained to the wealthy man that the transaction was valid and remains in effect. Why? Well, on this *daf*, we learn that most Canaanite slaves attempt to steal from their owners. This is what they are accustomed to do, and it was widely known that this is how they behave. As such, the wealthy man could not proclaim ignorance, as if he did not know this reality. Since this fact is a fact most everyone knows, the sale cannot be deemed a mistaken purchase.



באחד הימים הלך אדם עשיר בשוק וראה עבדים למכירה. הוא שלף את ארנקו וקנה עבדים אחדים בלי להתמקח על המחיר. כעבר ימים אחדים שב העשיר אל השוק עם העבדים שקנה ובקש להחזיר אותם בטענה כי היה זה "מקח טעות."

"מדוע מקח טעות?" שאל המוכר, והעשיר ענה בזעף: "הם גונבים!" השנים פנו אל הרב והוא הסביר לעשיר ששהסקה שרירה וקיימת. מדוע? ובכן, בדף זה בתלמוד לומדים שרוב העבדים הפנענים מנסים לגנוב מאדוניהם, כך הם רגילים לעשות וכן ידוע לכל שזה מתנהגים, ולכן העשיר אינו יכול לעשות עצמו תמים כאלו לא ידע זאת. מכיון שזה דבר שכלם יודעים- אין זה מקח טעות.

Daf 12: VALUE OF A PERUTAH

דף י"ב: שוה פרוטה

If a man gives a woman an item of extremely insignificant value, she is not betrothed. What is [the sum] of this insignificant value? *Chazal* ruled that by using an item worth less than the value of a "perutah" (equivalent to 5 cents) it is not possible to betroth [a wife], because an amount less than this value is insufficient. If a man attempts to betroth a woman with an item worth less than a *perutah*, that woman is not betrothed. She is able to marry another man.

Only a man who [attempts to] betroths a wife with a coin smaller than a *perutah* is not betrothed. However, if a man betroths a woman with an object which costs less than a *perutah*, the status of the betrothal is uncertain. For example, if a man betroths a woman with a date, even though in the place where the date comes from it costs less than a *perutah*, the woman is betrothed. Why? Because concern existed there may be a place in the world where a date is worth a *perutah* or more. What does it mean that the legal status of the woman's betrothal is uncertain? She is certainly not the man's wife, but she is prohibited from marrying another husband until the man who attempted to betroth her gives her a *get* (divorce document).

אם האיש נותן לאשה דבר ששוויו פחות ביותר, היא אינה מקדשת. מהו שויו זה? חז"ל קבעו שבפחות משויו "פרוטה" אי אפשר לקדש, כי פחות משויו זה אינו חשוב מספיק. לכן, המקדש אשה בפחות מפרוטה, היא אינה מקדשת כלל והיא יכולה להנשא לאדם אחר.

רק המקדש אשה במטבע פחות מפרוטה, אינה מקדשת, אבל אם הוא מקדש אותה בחפץ ששוה פחות מפרוטה,



היא ספק מקדשת. למשל, המקדש אשה בתמר, אפילו שבאותו מקום התמר אינו שוה פרוטה, האשה ספק מקדשת. מדוע? כי אנו חוששים אולי יש מקום בעולם שבו תמר שוה פרוטה. מה כוונת הדברים שהאשה ספק

מקדשת? היא אינה אשתו באפן ודאי, אבל אסור לה להנשא לאדם אחר עד שהוא יתן לה גט.

Daf 13: THE ENGAGEMENT CONTRACT & ACQUISITION THROUGH BARTER

דף י"ג: שטר "תנאים"
ו"קנין חליפין"

At the engagement celebration, some read the *"shtar tenaim"* (engagement contract) in which the prospective groom and bride make various commitments to each other. How do these obligations apply? They establish a *"kinyan chalifin"* (acquisition through barter). The groom and bride and their respective parents raise a handkerchief. **At the moment when a person buys something from their friend, there is great legal force to the commitments they make.** For example, Reuven says to Shimon: "I obligate myself to give you a gift." If, simultaneously, Reuven acquires Shimon's handkerchief, at that moment he committed to give a gift to Shimon.



יש המקריאים בשמחת שדוכין שטר "תנאים" בו החתן והכלה מתחייבים התחייבויות שונות זה לזה. כיצד התחייבויות אלו חלות? עושים "קנין חליפין". החתן והכלה וההורים, מגביהים מטפחת, כי בשעה שאדם קונה חפץ מחברו, יש תקף מיחד להתחייבות שהוא מתחייב לחברו. למשל, אם ראובן אומר לשמעון: "אני מתחייב לתת לך מתנה", ובאותה שעה הוא קונה מטפחת של שמעון, באותו רגע הוא התחייב לתת מתנה לשמעון.



D'VAR TORAH: PARASHAT KI TETZEH

דבר תורה: פרשת כִּי תֵצֵא

In certain instances, the easiest course of action is to simply ignore a situation. Turning one's back, crossing to the other side of the sidewalk, and the like are all actions that are easy to do when we see a situation from afar that would require us to invest effort. However, in *Parashat Ki Tetze*, the Torah obligates us with a special call to act, found within the *mitzvah "hashavat aveidah"* (restitution of lost property). We are prohibited from looking away. The Torah says (*Devarim 22:3*): "You must not remain indifferent" and obligates us to take a lost thing that we found on the street into our home. This applies even to a lost goat that one has to raise in their house, feed, and clean up after. In essence, this is the life of the Jewish people — one that does not disregard what is happening around them, but which constantly tries to act for the betterment of the world and all its creations. We must do everything in our power to repair the world and return it to its place, even when obliviousness is feigned, and ignorance is easy.

במצבים מסוימים הפעלה הקלה ביותר היא פשוט התעלמות מהמצב. הפנית הערף, מעבר למדרכה השניה וכדו- כל אלו פעולות שקל לנקט אותם כשאנו רואים מרחוק מצב שידרוש מאתנו השקעה וגיעה. אולם, בפרשתנו התורה קוראת לנו קריאה מיחדת, שנמצאת במצוות "השבת אבדה", ואוסרת עלינו להתעלם. "לא תוכל להתעלם", אומרת התורה, ומחייבת אותנו לקחת לביטנו אבדה שמצאנו ברחוב, גם אם מדבר בעז שעכשו נצטרך לגדל בביתנו, להאכילה ולנקות אחריה. וכעצם אלו הם חיויו של העם היהודי- שלא מתעלם ממה שקורה סביבו אלא מנסה כל הזמן לפעל ולהיטיב עם העולם והבריאה כלה. עלינו לעשות כל שבידינו כדי לתקן את העולם ולהשיבו למקומו, גם כשההתעלמות קורצת וקלה.